

ΑΝΤΩΝΗΣ
ΣΙΝΟΥΛΑΚΗΣ-ΣΙΝΟΥΛΟΣ

Η ΝΕΡΑΪΔΑ
ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

και

Δέκα Λαϊκά Παραμύθια

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΛΗΞΙΟΣ ΧΕΡΩΝΙΔΗΟΥ

Ταΐζονίκη

ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΕΓΑΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Γεώργιος

Ἡ Φουρναροπούλα

ια φορά κι ἐνα-ν-καιρό ἡτονε μια μάνα και μια-ν-κόρη και πόσανε φτωχές. Μιαν πρέρα λέει η κόρη την μάνας:

Λέει:

-Ἐγώ, μάνα, θέλω να μου κάμεις ἑνα φουρνάκι.

Λέει:

-Μα αφού δεν ἔχομε, παιδί μου, αλεύρι, ίντα δα ζυμώνορε; Και η κόρη την πει:

-Ἄς το κάμιομε, μα, κι ἔχει ο Θεός!

Πραματικώς, μετά που το σάξανε, ήκαμε η μάνα μια-ν-πίτα με τον ἀθώ και πην ηβαλε να ψυθεί. Την ώρα, απού εψήνουντανε η πίτα, επέρασε ἑνας διακονιάρης και τος εζήτηξε μια ολιά πίτα. Αυτές του λένε:

-Ἄχι, μπαρμπαδάκι μου, και κάμαμε μιαν πίτα με τον ἀθώ ανις αλεύρι! Και τότεσας λέει και ο γέρος:

-Ντα, εσείς παιδί μου, δα τη φάτε και ὡραία δεν την-ε-τρώγω; Και τότες ανοίγουνε το φούρνο και πι να δούνε, Ήιονε μιαν πίτα οίτυν! Τότε κόβγουνε-ν-του τη μισή και του τη δίδουνε. Και τότε ο γέρος τος είπε:

-Φτωχού πίταν εδωκες και πην ευχήν του πάρες, Βασιλιάν ἀντρά δα πάρεις και βασιλισσα δα κάτσεις και με το βασιλιόπουλο τρία παιδιά δα κάμεις!

Ομως πριν φύγει ο γέρος, την 'δωκε ἑνα βισαλάκι και την πε:

-Ου δα θες δα το χτυπάς χάμαι και δα το χεις,

Με τούτα και με κείνα εκαπαλάβανε ότι ο γέρος ήτονε ο Χριστός. Τότε χτύπησε τη κόρη χάμαι το βισαλάκι και ήκαμε ἑνα-ν-παλάπι. Το βασιλιόπουλο ήτονε απέναντι και τ' ἄκουσε όλα τούτα. Τότες λέει την μάνας του:

-Ἐγώ, μά, δα παντρευτώ τη Φουρναροπούλα.

Αυτή ήλεγε πως δια τον εξορίσει, μα αυτός επίμενε. Τότες κι αυτή τον εξόρισε στην Πόλη. Πήγε και η Φουρναροπούλα κρυφά, βρεθήκανε και κάμανε ἑνα-ν-κοπέλι, τον Πολίτη.

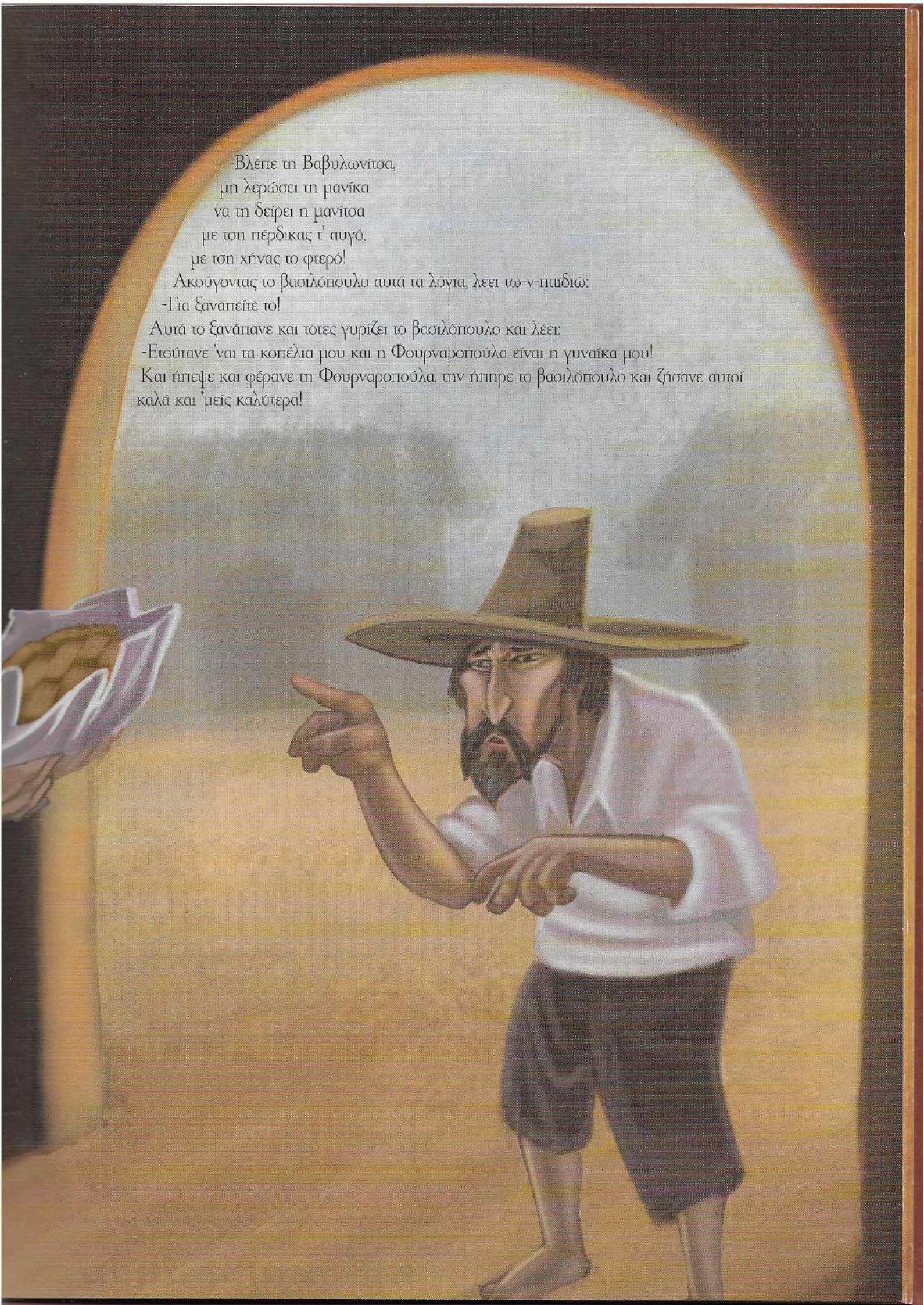
Μετά το βασιλόπουλο εξαναπήσε στην μάνας του κι αυτή του 'πενε πάλι τα ίδια. Αυτή τη φορά τον εξόρισε στη Βενετία, όπου τον εβρήκε δα υστερά η Φουρναροπούλα και κάμανε και δεύτερο κοπέλι, το Βενέτη. Αυτός εξαναπήσε στην μάνας του να τα βρούνε, μα αυτή τον εξόρισε στη Βαβυλώνα, όπου κάμανε και το τρίτο παιδί με τη Φουρναροπούλα, τη

Βαβυλωνίτσα.

Αυτού δεν του καλάρεσε και είπε να ξαναπάει στην μάνας του, όμως τελικά τον πέρασε και τον ήπειρο να πάρει μιαν άλλη για γυναίκα ν-του. Ηβάλε, ομως, έναν όρο αυτός να καλέσουνε και τη Φουρναροπούλα στο γάμο. Η μάνα ν-του εδέχτηκε. Εκανονίσανε τα πάνια για το γάμο και προσκαλέσανε και τη Φουρναροπούλα. Λυπηνής, όμως, δεν τον ρθενε καλά. Γυρνάει, λοιπόν, και τος-ε-λέει:

-Εγώ δε μπορώ να ρθώ, μόνο να πεψετε τρία άλογα και τρεις αγωγιάτες. Πραματικώς στείλανε τα άλογα και τοι αγωγιάτες και τη Φουρναροπούλα, αφού ορμινεψε τα κοπέλια, να πάνε να σιαθουνε κοντά στο βασιλιόπουλο, τα στείλε στο γάμο. Το βασιλόπουλο τα ξάνοιγε, τα ξάνοιγε και μια συγκρή λέει ο Πολίτης του Βενέτη.

Βλέπε τη Βαβυλωνίτισα,
μη λερώσει τη μανίκα
να τη δείρει η μανίτωα
με τον περδικας τ' αυγό,
με τον χήνας το φιερό!

Ακούγοντας το βασιλόπουλο αυτά τα λόγια, λέει των παιδιών:

-Για ξαναπείτε το!

Αυτά το ξανάπανε και τότες γυρίζει το βασιλόπουλο και λέει:

-Ειούτανε 'ναι τα κοπέλια μου και η Φουρναροπούλα είναι η γυναίκα μου!

Και ήπεψε και φέραντε τη Φουρναροπούλα τινά ήπιπρε το βασιλόπουλο και ζήσανε αυτοί
καλά και μείς καλύτερα!